התעלומה המרתקת את צמרת צה"ל:
מיהו האלוף שחיבק את גולדה מאיר שעתיים?

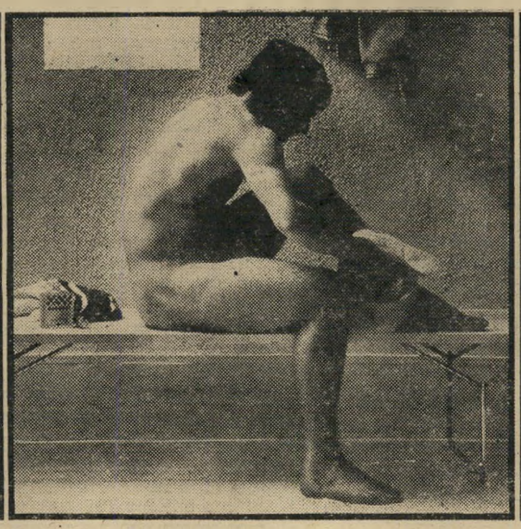

דוגמני העירום לאט, אבל בטוח, גורמת התנועה לשיחרור האשה לכך שגם הגבר יזכה לשיווי זכויות: לאחר יובלות של אפלייה חמורה נגד הגבר בתחום דיגמון העירום, מתחיל עתה גם הגוף הגברי להיחשף ברבים, להתחרות עם העירום הנשיי כאמצעי מכירה. איש סאן לוראן (בתמונה מימין) אופנאי־הצמרת המפורסם, וג'ימי פירס (בתמונה האמצעית) כדורגלן בריטי מקצועי נודע, מדגימים בושם לגברים. בתחילה, הופיעו דמויותיהם הרומנטיות על־גבי גלויות־דואר. לאור ההצלחה, הוגדלו התצלומים לפוסטרים, ולאחר־מכן, פורסמו כמודעת־ענק ב„לה־מונד" הצרפתי. לפי קצב מכירת הבושם, נראה כי הרעיון קלע בול. איש סאן־לוראן חיפש אותו, את הרעיון, במשך שלוש שנים, עד שהחליט על העירום הגברי — והתנדב, למרות ביישנותו הנודעת, להיות שפן ניסיון. בתמונה משמאל — וריאציה על הנושא: גברים בעירום מדגמנים מגפיים לנשים. האתגר הצפוי עתה, לפי כל הסימנים, לגבר שהוא גבר: להיות דוגמן צמרת.

■ רות קרבית גילתה ה־ שבוע ראש־הממשלה **גולדה מאיר** שצפתה במשך שש ש־ עות רצופות בתרגיל הגדול של צה"ל בסיני. לקראת הערב התחילה גולדה, שבאה למקום עטופה רק בסוודר דק, להרגיש את הקור הנורא ששרר במ־ קום. הרמטכ"ל **דויד (דדו) אלעזר** הוריד את מעילו עטף את רגלי ראש־הממשלה. כעבור שלוש שעות, כשהח־ שיך החלה גולדה לרעוד מ־ קור, למרות המעיל. אחד הא־ לופים שישב על במת המוזמ־ נים חיבק אותה ובמשך שע־ תיים לא הסיר את ידיו מעל כתפיה. השמועה על האלוף המחבק עשתה לה כנפיים וע־ תה מנסה כל צה"ל לנחש מי הוא. בשיטת האלימינציה, הגי־ עו יודעי דבר למסקנה, כי מ־ בין ארבעת האלופים שהיו רוב הזמן בסביבות הבמה לא יכול היה המחבק להיות אלוף **אריק שרון**, שהסתובב רוב הזמן בשטח התרגיל, וגם לא אלוף **אברהם** (ברן) **אדן**, שרוב מדי בהפעלת הכו־ הרגלים. כך, נשארו פשריים: אלוף המפגין מדי ה, והאלוף ידוע כ־ דבר של

דאג להופיע במשחקי כדורסל וכדורגל המצולמים על־ידי ה־ טלוויזיה, זכה על־ידי כך ב־ פירסומת חינם נוספת. יגאל, שהספורט נמצא בתחום משר־ דו, החליט לא להפקיר עוד שטח זה. אנשיו מיהרו לברר אם דיין טרם הזמין מקומות לאיצטדיון הכדורסל בירד־ אליו, בו ייערך משחק הגמר על גביע אירופה לקבוצות אלו־ פות. כשנודע להם כי דיין טרם עשה זאת, נשמו לרווחה. הבטיחו מקום לאלון. עתה ברור שדיין לא יהיה נוכח ב־ משחק, כיוון שלא ייתכן שיחזה יחד עם אלון באותו משחק. סגן ראש־הממשלה יהיה מפור־ סם לא רק בטלוויזיה הישרא־ לית, אלא גם ברשתות חטל־ וויזיה של כל אירופה שיעבירו את צילומי המשחק.

■ המאורע שהשכיח הש־ בוע באשדוד, לשעה קלה את פרשיות השוחד המקומיות, היה טקס הברי־מצווה של **אייל צילקר**, בכורם של מזכירת האגודה למען העיוור באשדוד **חנה צילקר** ובעלה, ראש עיריית אשדוד המהנדס **צבי צילקר**. בין האורחים הרבים שבאו לחגוג, בלט יו"ר הנהלת תנועת החרות **עזר וייצמן**, שכטוב ליבו ביין, הפליט, על הפרשיות האחרונות הקשורות בגיסו לשעבר שר־הביטחון **משה דיין**: „משה ירד בש־ גול יאונה."

■ ההלצה מאחרונה במס־ לוויזיה: מה המשר־ לוויזיה הישרא־ מור המלאך? שהם מס־ ריואים אפס.

בכוונה, בתוך הכסא, עד תק־ רת האולם. המשכתי במערכון עד סופו, ורק בסוף הורידו אותי לאט לריצפת הבמה. ל־ אחר ההופעה ניגש אלי אחד מגברברי המקום, ואמר: „אדון יגיל, אני מעריך מאוד את כישרון האקרובטיקה שלך, אבל מה אתה עושה כשהמסך ח לצדדים?""

באותה תוכנית סיפר **ר** על הופעה **נאסר** הצגה היה ל

תנועה, הופתעה, כשהשוטר המשיך: „אבל למרות שאת היקפדת אז איתי, אני מוותר לך הפעם. סעי בשלום."

■ בתוכנית דבר מצחיק קרה לי, ששודרה השבוע ב־ גלי־צה"ל, סיפר הבדרן גדי יגיל על אחת ההופעות שלו בקולנוע סברי בחולון. „במער־ כון בשם המציל, ישבתי בתוך כסא דמוי סככה של מציל. פועלי הבמה, שמשכו בחבלי המסך, העלו גם אותי, לא־ פיו מלא מים. „כדי ליצור אצל הקהל את הרושם שאכן חצובה באר בתוך הבמה, היתה שם נחת תמיד כוס מים." שמעון בר נהג למלא פיו מהכוס ול־ צאת אל הקהל כשהוא רטוב. באחת ההופעות ירד אל ה־ באר, ומצא שם סנדוויץ'. מס־ תבר ששייקה אופיר, שהופיע אף הוא בהצגה, שתה את המים וכדי לא לאכזב את בר שהיה רגיל להרוות את צמאונו ב־

עזר וייצמן בחברת חווה ליבנת, בעת פתיחת תערו־ כת הציורים השלישית שלה בגלריה „בר־כוכבא". חווה, ניצולת השואה, נכנסה לקיבוץ, התאהבה שם בצעיר בשם ארנון, נישאה לו. ארנון ליבנת היה הטייס הראשון שנפל במלחמת ששת הימים. אלמנתו, כתבה עופרה אליגון את סיפרה „מספר אחד." שר־התחבורה שמעון פרס, שחוזמן גם הוא לתערוכה, קנה את התמונה הראשונה (350 ל"י), ואילו גולדה שלחה פרחים.

אמצע ההצגה, השאיר לו שם סנדוויץ' בתוספת סתק: „של־ פחות לא תהיה רעב."

■ בחגיגת הפתיחה הרש־ מית של מועדון צוותא החדש בתל־אביב, לא הזכיר איש מ־ המברכים את חלקו של המנהל הקודם, **שמואל** („פיסקה") **פירסטנברג**, בהפיכתו של המקום למרכז תרבותי. ההע־ למה הזו הרגיזה את שר־הברי־ אות **ויקטור שם־טוב**, ש־ ניגש באופן הפגנתי אל פיסקה ואמר לו — לאו־דווקא בשקט: „ריחך שורה על המקום הזה."

■ **יוסי יזרעאלי** מוכר כבמאי הנוטה לדחות תמיד את הצגות־הבכורה שלו. אולם בשבוע שעבר, כאשר נודע על דחיית הצגת־הבכורה של הסר־ חר מוונציה, דווקא לא הית **יזרעאלי** אשם. השחקן **אבנר חזקיהו**, הממלא בהצגה את תפקיד שיילוק, לקה בהתקף כליות, ושחקן אחר, **יוסי גר־ בר**, חלה בברונכיט, נפל ל־ משכב עם חום גבוה.

■ **יוסי בנאי** מחכה כבר זמן רב למבקר הטלוויזיה שי ידיעות אחרונות, **בן־עמ פיינגולד**, מאחורי הפינה כאשר קטל, בזילזול האופיינ לו, פזמון שהושמע בטלוויזיו — גילה יוסי, בתוכניתו ב רדיו, כי ה„כלומניק" שכתב את השיר אינו אלא המשורר המודרני היהודי־אוסטרי **מאריה ריילקה**, הנחשב ל אחד מגדולי השירה במאה ה 20.

■ את ידה הקשה של ה ביורוקרטיה הישראלית הרגי בשבוע שעבר הבמאי **סטי שטרן**, שביים את הסרט ל ביום ולא בלילה בכיכובם ש **מרים ברנשטיין־כהן** וז **מן קינג**. שטרן חזר לאר מארצות־הברית, שם גמר לע רוך את הסרט, כדי להציג או תו בפני ועדת הפסטיבלים ה ישראלית, כמועמד להישלח ל פסטיבל קאן. פקידי המכס סיר בו לשחרר את הסרט, למרו הסבריו של הבמאי שהוא מוכ רח להציג אותו עוד באות יום לפני הוועדה. רק אחו שהממונה על עידוד הסרט ד ישראלי, **זאב בירגר** — לש עבר הבוס של המכס — טילפ למכס והסעיל קשרים, הסכי לשחרר את הסרט.

■ גם לאשתו של זל קינג, הפסלת **פטרישה קנ** יש בעיות. פטרישה פיסק פסל מברונזה במשקל שלוש טון. את הפסל היא עשתה נתניה, במטרה להנחית או לאחר השלמתו, בהליקופטר ל הר־סיני. כל מאמציה להש הליקופטר עלו בתוהו. גם פנ לשילטונות צה"ל לא עזר הם לא היו מוכנים לנדב ה קופטר למטרה זו. וחבל.